

Plenarinio posėdžio dokumentas

A8-0255/2016

18.8.2016

PRANEŠIMAS

dėl socialinio dempingo Europos Sąjungoje
(2015/2255(INI))

Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas

Pranešėjas: Guillaume Balas

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	19
TRANSPORTO IR TURIZMO KOMITETO NUOMONĖ	21
MOTERŲ TEISIŲ IR LYČIŲ LYGYBĖS KOMITETO NUOMONĖ	27
GALUTINIO BALSAVIMO ATSAKINGAME KOMITETE REZULTATAI	31
GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE.....	32

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl socialinio dempingo Europos Sąjungoje (2015/2255(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnį ir SESV 56 straipsnį, 153 straipsnio 5 dalį ir 154 straipsnį,
- atsižvelgdamas į pagrindinę darbuotojų judėjimo laisvę (SESV 45 straipsnis) ir paslaugų judėjimo laisvę (SESV 56 straipsnis),
- atsižvelgdamas į SESV 151 ir 153 straipsnius, taip pat į SESV 9 straipsnį, kuriuo užtikrinama tinkama socialinė apsauga,
- atsižvelgdamas į 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje¹,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/67/ES dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI reglamentas)²,
- atsižvelgdamas į tebevykstantį Direktyvos 2014/67/ES įgyvendinimą,
- atsižvelgdamas į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo³,
- atsižvelgdamas į 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 987/2009, nustatantį Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką⁴,
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I)⁵,
- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1072/2009 dėl bendrųjų patekimo į tarptautinio krovinių vežimo kelių transportu rinką taisyklių⁶,
- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB)

¹ OL L 18, 1997 1 21, p. 1.

² OL L 159, 2014 5 28, p. 11.

³ OL L 166, 2004 4 30, p. 1.

⁴ OL L 284, 2009 10 30, p. 1.

⁵ OL L 177, 2008 7 4, p. 6.

⁶ OL L 300, 2009 11 14, p. 72.

Nr. 1071/2009, nustatanti bendrąsias profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų taisykles ir panaikinanti Tarybos direktyvą 96/26/EB¹,

- atsižvelgdamas į 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiantį Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei panaikinanti Reglamentą (EEB) Nr. 3820/85² ir į 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/15/EB dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo³,
- atsižvelgdamas į 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių⁴,
- atsižvelgdamas į 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3577/92, taikantį laisvės teikti paslaugas jūrų transportui principą valstybėse narėse (jūrų kabotažas)⁵,
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos dėl būtinų reikalavimų laivų įguloms, kurios teikia nuolatines keleivių gabenimo ir gabenimo keltais tarp valstybių narių paslaugas (COM(98)0251 – C4-0424/98 – 98/0159(SYN)),
- atsižvelgdamas į 1999 m. birželio 21 d. Tarybos direktyvą 1999/63/EB dėl Europos bendrijos laivų savininkų asociacijos (ECSA) ir Europos Sąjungos transporto darbuotojų profesinių sąjungų federacijos (FST) susitarimo dėl jūreivių darbo laiko organizavimo⁶, iš dalies pakeistą 2009 m. vasario 16 d. Tarybos direktyva 2009/13/EB, įgyvendinančia Europos bendrijos laivų savininkų asociacijų (ECSA) ir Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) sudarytą susitarimą dėl 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje⁷,
- atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 14 d. rezoliuciją dėl veiksmingų darbo inspekcijų kaip darbo sąlygų gerinimo Europoje strategijos⁸,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą (ES) 2016/344 dėl Europos platformos, skirtos bendradarbiavimui sprendžiant nedeklaruojamo darbo problemą gerinti, sukūrimo⁹,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) nustatytus pagrindinius darbo standartus ir į jos konvencijas bei rekomendacijas dėl darbo administravimo ir darbo inspekcijos, kurios turi būti laikomos tarptautine norma tais atvejais, kai reikia užtikrinti teisės nuostatų, susijusių su darbo sąlygomis ir darbuotojų apsauga, taikymą,
- atsižvelgdamas į 2010 m. Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo

¹ OL L 300, 2009 11 14, p. 51.

² OL L 102, 2006 4 11, p. 1.

³ OL L 80, 2002 3 23, p. 35.

⁴ OL L 293, 2008 10 31, p. 3.

⁵ OL L 364, 1992 12 12, p. 7.

⁶ OL L 167, 1999 7 2, p. 33.

⁷ OL L 124, 2009 5 20, p. 30.

⁸ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0012.

⁹ OL L 65, 2016 3 11, p. 12.

(Eurofound) ataskaitą „Komandiruoti darbuotojai Europos Sąjungoje“¹ ir nacionalines ataskaitas,

- atsižvelgdamas į Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo (Eurofound) parengtą Europos darbo santykių žodyną²,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 19 d. Komisijos komunikatą „Geresnis reglamentavimas – geresni rezultatai. ES darbotvarkė“ (COM(2015)0215),
 - atsižvelgdamas į 2015 m. Europos Parlamento tyrimą „ES socialinės ir darbo teisės ir ES vidaus rinkos teisė“,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. Komisijos tyrimą „Darbo užmokesčio nustatymo sistemos ir minimalios užmokesčio normos, taikytinos komandiruotiems darbuotojams pagal Direktyvą 96/71/EB, pasirinktose valstybėse narėse ir sektoriuose“,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. Gento universiteto atliktą tyrimą „Netipinių formų darbas aviacijos sektoriuje“, kurį finansavo Europos Komisija,
 - atsižvelgdamas į pranešimą apie Sąjungos padėtį, kurį 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamente perskaitė Komisijos pirmininkas,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pranešimą ir Transporto ir turizmo ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetų nuomones (A8-0255/2016),
- A. kadangi nedeklaruojamas darbas ir fiktyvus savarankiškas darbas gali iškraipyti konkurenciją ir tokiu būdu padaryti žalą socialinio draudimo sistemoms, lemti didėjančių mažų garantijų darbo vietų skaičių ir apskritai pabloginti darbuotojų apsaugos lygį ir darbo vietų kokybę, todėl su jais reikėtų kovoti; kadangi dėl didėjančios užsakomųjų darbų ir subrangos tendencijos gali atsirasti galimybių piktnaudžiauti galiojančiomis darbo ir socialinės teisės nuostatomis arba jas apeiti; kadangi itin svarbu kovoti su tokiu piktnaudžiavimu, siekiant išlaikyti judėjimo laisvę vidaus rinkoje ir solidarumą Sąjungoje;
- B. kadangi Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo nustatytas laisvas darbuotojų judėjimas, įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas yra esminiai vidaus rinkos principai;
- C. kadangi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, kurią yra pasirašiusios visos valstybės narės, nustatyta, kad visose srityse turi būti užtikrinta vyrų ir moterų lygybė; kadangi vienas svarbiausių ES uždavinių socialinio dempingo atžvilgiu – didinti moterų užimtumą, gerinti moterų padėtį darbo rinkoje ir panaikinti lyčių nelygybę;
- D. kadangi vienas iš pagrindinių ES politikos principų yra socialinė sanglauda, kuri reiškia nuolat vykstantį visiems darbuotojams, neatsižvelgiant į tai, ar jie yra vietiniai, ar judūs,

¹ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2010/working-conditions-industrial-relations/posted-workers-in-the-european-union>

² <https://www.eurofound.europa.eu/observatories/eurwork/industrial-relations-dictionary>

užtikrinamo darbo užmokesčio ir socialinės apsaugos lygio suderinimą; kadangi Sąjungoje vis dar esama didelių darbo sąlygų ir užmokesčio skirtumų ir kadangi socialinė konvergencija siekiant aukštesnių standartų yra būtina užtikrinant klestėjimą ir didesnę vidaus paklausą visoje Sąjungoje; kadangi darbo užmokesčio skirtumai yra pagrindinė priežastis, lemianti darbuotojų išvykimą iš savo buveinės šalių;

- E. kadangi SESV 9 straipsnyje įtvirtintas pagrindinis Sąjungos principas skatinti didelį užimtumą, užtikrinti tinkamą socialinę apsaugą, kovoti su socialine atskirtimi ir užtikrinti aukšto lygio švietimą, mokymą ir žmonių sveikatos apsaugą; kadangi dėl krizės ir aukšto nedarbo lygio daugumoje valstybių narių didėja nelygybė;
- F. kadangi vyrų ir moterų darbo užmokestis vis dar nevienodas ir, nepaisant galiojančių ES teisės aktų ir privalomos teisinės galios neturinčių rekomendacijų, pažanga šioje srityje yra itin maža; kadangi padėti dar labiau apsunkina socialinis dempingas bei vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumas, dėl kurio atsiranda vyrų ir moterų pensijų skirtumas, pagyvenusioms moterims sukeltas didesnį nei vyrams skurdo pavojų;
- G. kadangi prekyba žmonėmis, ypač prekyba moterimis, kuri vykdoma ne tik iš trečiųjų šalių į ES, bet ir tarp ES šalių, dažnai siejama su suklastotomis darbo sutartimis;
- H. kadangi dėl ekstrateritorinių požymių turinčių darbo santykių didėja socialinio dempingo mastas;
- I. kadangi saugumas, keleivių sauga ir tinkamos darbo sąlygos transporto sektoriuje yra tarpusavyje labai susiję;
- J. kadangi 2011 m. Baltojoje knygoje dėl transporto buvo patvirtintas galutinis tikslas – bendros Europos transporto erdvės sukūrimas;
- K. kadangi Komisija paskelbė, kad per 2016 m. ketina pasiūlyti naujas iniciatyvas dėl kelių transporto, įskaitant socialinius aspektus;
- L. kadangi kelių transporto sektorius labai svarbus Europos Sąjungos visuomenei ir ekonomikai ir sudaro beveik tris ketvirtadalius (72 proc.) bendro vietinio krovinio transporto; kadangi šiame sektoriuje pervežama daugiau keleivių nei antžeminiais ir požeminiais geležinkeliais ir tramvajais kartu sudėjus ir jame dirba daugiau kaip 2,2 proc. visų dirbančių ES gyventojų (5 mln. žmonių);
- M. kadangi fizinę ir psichiką sveikatą apsaugančios geros darbo sąlygos yra viena iš pagrindinių kiekvieno darbuotojo teisių¹ ir jos savaime yra vertybė;
- N. kadangi Komisijos pirmininkas Jean-Claude Juncker 2014 m. liepos 15 d. ir savo 2015 m. pranešime apie Sąjungos padėtį² pabrėžė, kad reikia sukurti sąžiningesnę ir tikrai europinę darbo rinką ir kad tai galima pasiekti skatinant ir užtikrinant laisvą piliečių judėjimą, nes tai viena iš pagrindinių mūsų Sąjungos teisių, kartu vengiant piktnaudžiavimo atvejų ir socialinio dempingo pavojaus;

¹ Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 31 straipsnio 1 dalis: „kiekvienas darbuotojas turi teisę į saugias, jo sveikatą ir orumą atitinkančias darbo sąlygas“.

² <http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=71925&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&oc=c=first&part=1&cid=498309>

- O. kadangi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas 2007 m. gruodžio 18 d. priimtame sprendime (byla C-341/05 *Laval*) pabrėžė teisę imtis bendrų veiksmų, nukreiptų prieš galimą socialinį dempingą, ir tai, jog tokie veiksmai turi būti proporcingi, kad nebūtų ribojamos ES pagrindinės laisvės, pvz., laisvė teikti paslaugas;
- P. kadangi turėtų būti pripažinta, kad Europos socialinė chartija yra brandžiausia ir išsamiausia valstybių narių konsensuso pagrindinių socialinių teisių srityje išraiška, ir todėl ji turi būti vertinama taip pat kaip ir judėjimo laisvė, kad galėtų suteikti visiems Europos piliečiams akivaizdžią pridėtinę vertę;
- Q. kadangi augant piktnaudžiavimo ir socialinio dempingo mastams silpnėja vidaus rinkos principo rėmimas ir verslo, ypač MVĮ, konkurencingumas, pažeidžiamos Europos darbuotojų teisės ir pakertamas pasitikėjimas Europos integracija, todėl tikroji socialinė konvergencija tampa būtina; kadangi žemės ūkio, statybos, maitinimo ir maisto, transporto, priežiūros ir buitinių paslaugų sektoriai yra pagrindiniai susiję sektoriai;
- R. kadangi galioja svarbus vienodo požiūrio į darbuotojus Europos Sąjungoje ir būtinos socialinės konvergencijos bendrojoje rinkoje principas; kadangi SESV 45 straipsnyje nustatyta, kad dėl laisvo darbuotojų judėjimo draudžiama bet kokia darbuotojų iš valstybių narių diskriminacija dėl pilietybės užimtumo, atlyginimo ir kitais darbo ir užimtumo sąlygų klausimais;
- S. kadangi ir socialinis, ir fiskalinis arba aplinkosauginis dempingas prieštarauja Europos vertybėms, nes kelia pavojų Europos gyventojų teisių apsaugai¹;
- T. kadangi didžioji dauguma valstybių narių iki šiol dar neperkėlė Direktyvos 2014/67/ES į savo nacionalinę teisę, nors galutinis direktyvos perkėlimo terminas – 2016 m. birželio 18 d.; kadangi svarbu įvertinti tos direktyvos įgyvendinimo poveikį ją perkėlus į visų valstybių narių nacionalinę teisę, siekiant išsiaiškinti, koks iš tikrųjų jos poveikis kovojant su pripažintu įvairaus pobūdžio sukčiavimu, susijusiu su darbuotojų komandiravimo ir jų apsaugos sistema;
- U. kadangi komandiruoti darbuotojai sudaro apie 0,7 proc. visos ES darbo jėgos²;
- V. kadangi Sąjungoje yra 1,92 mln. komandiruojamų darbuotojų, daugiausia statybos (47 proc. komandiruojamų darbuotojų), taip pat paslaugų, transporto, komunikacijos ir žemės ūkio sektoriuose;
- W. kadangi laisvas asmenų judėjimas yra būtinas ne tik Europos projektui, bet ir būtina sąlyga siekiant ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos tikslų, kad visose valstybėse narėse būtų pasiektas aukštas ilgalaikio konkurencingumo lygis;
- X. kadangi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas savo sprendime byloje C-396/13

¹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2015-0252+0+DOC+XML+V0//LT>

² 2a Žr. Jozef Pacolet ir Frederic De Wispelaere „Darbuotojų komandiravimas“, pranešimas dėl 2012 ir 2013 m. išduotų A1 formos perkeliamųjų dokumentų, p. 15. Remiantis Eurostato duomenimis, 2013 m. visa ES darbo jėga sudarė 243 mln. žmonių (Darbo jėgos tyrimo apžvalga, 2013 m., Eurostatas (http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Labour_force_survey_overview_2013#Labour_force_in_the_EU)).

pabrėžė, kad, pirma, Direktyva 96/71/EB siekiama užtikrinti sąžiningą nacionalinių įmonių ir įmonių, vykdančių tarpvalstybinį paslaugų teikimą, konkurenciją ir, antra, užtikrinti, kad komandiruotiems darbuotojams būtų taikomos priimančiojoje valstybėje narėje galiojančios minimalią apsaugą užtikrinančios normos;

- Y. kadangi darbuotojų komandiravimas turėtų būti ne socialinio dempingo priežastis, o priemonė, skirta dalijimuisi kompetencija ir profesine patirtimi palengvinti;
- Z. kadangi ES darbdavių federacijoms ir profesinių sąjungų organizacijoms tenka svarbus vaidmuo kovojant su socialiniu dempingu;
- Aa. kadangi yra įsipareigota nedidinti finansinės naštos verslui, ypač MVĮ;
- Ab. kadangi darbo užmokesčio nustatymas priklauso valstybės narės kompetencijos sričiai;
- Ac. kadangi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas savo sprendime byloje C-396/13 pabrėžė, kad priimančioji valstybė narė yra kompetentinga nustatyti minimalaus darbo užmokesčio normas ir jų apskaičiavimo tvarką ir įvertinti tam tikslui nustatytus kriterijus;
- Ad. kadangi Komisijos pirmininkas pareiškė, kad už tą patį darbą toje pačioje vietoje reikėtų mokėti vienodą darbo užmokestį¹; kadangi reikia teisinio šio pareiškimo ir jo taikymo paaiškinimo;

I. Didinti kontrolę ir gerinti valstybių narių tarpusavio koordinavimą

1. mano, kad, nesant visuotinai priimtos socialinio dempingo apibrėžties, ši sąvoka apima įvairiausio pobūdžio tyčinio piktnaudžiavimo praktiką ir ES bei nacionalinių teisės aktų (įskaitant įstatymus ir visuotinai taikomus bendrus susitarimus) apėjimą, o tai susidaro sąlygas plėtoti nesąžiningą konkurenciją neteisėtai mažinant darbo jėgos ir veiklos sąnaudas ir lemia darbuotojų teisių pažeidimus ir darbuotojų išnaudojimą; mano, kad šios praktikos padariniai ir tokios situacijos gali turėti poveikį trimis pagrindiniais aspektais:
 - ekonominiu aspektu: tam tikrų ekonominės veiklos subjektų taikoma nelegali praktika, pvz., nedeklaruojamas darbas, arba piktnaudžiaujanti praktika, pvz., fiktyvus savarankiškas darbas, gali lemti didelius rinkos iškreipimus, kurie yra žalingi sąžiningoms įmonėms, pirmiausia MVĮ;
 - socialiniu aspektu: socialinis dempingas gali lemti diskriminacinę padėtį ir nesąžiningą elgesį su darbuotojais ES ir jie gali netekti galimybės veiksmingai naudotis savo socialinėmis ir darbo teisėmis, be kita ko, susijusiomis su jų atlyginimais ir socialine apsauga;
 - finansinis ir biudžeto aspektas: dėl socialinio dempingo nemokant deramų socialinio draudimo įnašų ir mokesčių kyla grėsmė valstybių narių socialinės apsaugos sistemų finansiniam tvarumui ir viešiesiems finansams;
2. mano, kad labai svarbu užtikrinti vienodas sąlygas ir sąžiningą konkurenciją visoje ES

¹ https://ec.europa.eu/priorities/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines_en.pdf

ir naikinti socialinį dempingą; pabrėžia, kad darbo inspekcijos ir (arba) socialiniai partneriai atlieka labai svarbų vaidmenį užtikrinant, kad būtų paisoma darbuotojų teisių, nustatant deramą darbo užmokestį pagal valstybių narių teisę ir praktiką ir konsultuojant bei orientuojant darbdavius; atkreipia dėmesį į tai, kad 28 valstybės narės ratifikavo TDO konvenciją Nr. 81 dėl darbo inspekcijos, ir ragina valstybes nares užtikrinti, kad būtų įgyvendintos visos jos nuostatos; prašo Komisijos teikti pagalbą valstybėms narėms kuriant efektyvias ir veiksmingas darbo inspekcijos struktūras ir parengti rekomendacijas, paremtas TDO konvencija Nr. 81 dėl darbo inspekcijos, siekiant užtikrinti darbo standartų laikymąsi ir darbuotojų apsaugą, taip pat įgyvendinti nuostatas, susijusias su darbo laiku, sauga ir sveikata; primena, jog svarbų vaidmenį užtikrinant, kad būtų laikomasi galiojančių teisės aktų, atlieka socialiniai partneriai;

3. ragina valstybes nares padidinti savo kontrolės institucijų, įskaitant socialinės apsaugos ir (arba) darbo inspekcijas, agentūras ir ryšių biurus, veiksmingumą ir užtikrinti deramą jų darbuotojų skaičių ir joms skiriamus išteklius, ypač vertimo žodžiu ir raštu išteklius, be kita ko, keičiantis geriausios praktikos pavyzdžiais; ragina valstybes nares užtikrinti, kad vienas darbo inspektorius tektų 10 000 darbuotojų, kaip rekomendavo TDO, ir užtikrinti, kad inspektoriai turėtų reikiamų priemonių, jog galėtų užtikrinti ES teisės aktų laikymąsi laisvo darbuotojų ir paslaugų judėjimo srityje;
4. ragina valstybes nares pagerinti tarpvalstybinę inspekcijų tarnybų bendradarbiavimą ir elektroninę keitimąsi informacija ir duomenimis, siekiant padidinti kontrolės priemonių, skirtų kovoti su socialiniu sukčiavimu, fiktyviu savarankišku darbu ir nedeklaruojamu darbu ir užkirsti jiems kelią, veiksmingumą, taip pat pripažįstant duomenų apsaugos svarbą, ir siekiant užtikrinti valstybių narių privalomą bendradarbiavimą ir tarpusavio pagalbą; ragina valstybes nares parengti ES lygmens tęstinio mokymo programas inspektoriams, nustatyti naujus taisyklių apėjimo būdus ir organizuoti tarpvalstybinį bendradarbiavimą; pripažįsta Komisijos darbą finansuojant valstybių narių darbo inspekcijų tarpusavio mokymosi programas; pabrėžia, kad svarbu užtikrinti nacionalinėms darbo inspekcijoms ir socialiniams partneriams galimybę patekti į visas darbo vietas ir visas susijusias darbdavio parūpintas gyvenimo vietas, jei tai leidžiama pagal nacionalinę teisę ir deramai gerbiamas privatumas, kadangi tai yra būtina sąlyga, kad jie galėtų atlikti savo darbą ir tikrinti socialinio dempingo atvejus; rekomenduoja Komisijai apsvarstyti galimybę paversti centro „Eurodetachment“ įgyvendinamus projektus nuolatine kontrolės ir stebėsenos veikloje dalyvaujančių darbo inspektorių (taip pat valstybės pareigūnų ir ryšių palaikymo darbuotojų komandiravimo klausimais biurų pareigūnų) mainų, bendro mokymo ir bendradarbiavimo platforma, kuri galėtų būti įtraukta į Europos kovos su nedeklaruojamu darbu platformą arba kurios veikla galėtų būti derinama su šios pastarosios platformos veikla;
5. ragina valstybes nares tam tikrais atvejais sukurti *ad hoc* darbo grupes ir, prireikus, daugiašalę darbo grupę, kurią sudarytų nacionalinių kompetentingų institucijų ir darbo inspekcijų atstovai ir kuri, gavusi visų susijusių valstybių narių leidimą ir esant įtarimų dėl socialinio dempingo, darbo neteisėtomis sąlygomis ar sukčiavimo, atliktų tarpvalstybinius patikrinimus vietoje vadovaudamasi valstybės narės, kurioje vykdomas patikrinimas, nacionaline teise ir nustatytų priedangos įmones, nesąžiningas įdarbinimo agentūras ir piktnaudžiavimą taisyklėmis, kurį vykdant išnaudojami darbuotojai; atkreipia dėmesį į tai, kad šios darbo grupės galėtų dirbti koordinuodamos savo veiklą su Europos kovos su nedeklaruojamu darbu platforma ir Vyresniųjų darbo inspektorių

komitetu siekiant sumažinti susijusią finansinę naštą ir kad jos, siekdamos paskatinti keitimąsi informacija, galėtų sukurti nacionalinių socialinės inspekcijos tarnybų tinklą; mano, kad veiksmingas nacionalinių institucijų ir socialinių partnerių bendradarbiavimas yra svarbus veiksnys, padedantis užkirsti kelią socialiniam dempingui ir užtikrinti sąžiningą konkurenciją bendrojoje rinkoje;

6. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti veiksmingesnį galiojančių teisės aktų įgyvendinimą ir geresnį už darbo inspekcijas atsakingų valstybių narių organizacijų bendradarbiavimą, ypač tarpvalstybinių darbo inspekcijų klausimais; teigiamai vertina tai, kad savo veiklą pradėjo Europos kovos su nedeklaruojamu darbu platforma, ir tikslus, kuriuos ji nustatė siekdama stiprinti bendradarbiavimą nedeklaruojamo darbo prevencijos ir atgrasymo nuo jo srityje; tikisi, kad ši platforma padės nustatyti nacionalinių ir ES darbo teisės aktų ir ES nuostatų dėl laisvo darbuotojų judėjimo, įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas pažeidimo atvejus ir kovoti su jais;
7. pabrėžia, kad reikia papildyti kovos su socialinių teisių pažeidimais veiklą kovos su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių vengimu veikla, siekiant užtikrinti sąžiningą konkurenciją ir vienodas sąlygas įmonėms;
8. pažymi, kad deklaracijos nepateikimas arba klaidingos deklaracijos pateikimas yra dažniausiai pasitaikantys komandiravimo taisyklių apėjimo būdai; rekomenduoja komandiravimo atveju užtikrinti, kad visose valstybėse narėse būtų privaloma ne vėliau kaip pradėdant teikti paslaugas pateikti deklaraciją ir kad tokios deklaracijos būtų įtraukiamos į registrą – tokiu būdu būtų lengviau su jomis susipažinti, sudaryti sąlygas koordinuoti valstybių narių veiklą ir sumažinti esamą teisinį netikrumą dėl skirtingų valstybių procedūrų ir dokumentų;
9. pabrėžia, kad priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos kartu su atitinkamomis siunčiančiosios valstybės institucijomis turėtų galėti patikrinti A1 formos tikrumą, jei joms kyla didelių abejonių dėl komandiruotės vykdymo fakto; ragina laikinąją A1 formos dokumentų administravimo darbo grupę sustiprinti savo pastangas ir šiuo tikslu A1 formų patikimumą ir išnagrinėti galimybę sudaryti palankesnes sąlygas priežiūrai surenkant A1 formos dokumentus į vieną skaitmeninę sistemą; ragina Komisiją ir valstybes nares imtis visų reikalingų priemonių siekiant užtikrinti, kad elektroninių socialinės apsaugos informacijos mainų (EESSI) sistema deramai veiktų, būtų naudojama visose valstybėse narėse ir pritaikyta MVĮ poreikiams; pabrėžia, kad geresnės galimybės darbuotojams, darbdaviams ir darbo inspektoriams gauti informaciją, pvz., naudojantis viena bendra nacionaline interneto svetaine, yra svarbi kovos su taisyklių pažeidimais priemonė;
10. ragina valstybes nares ratifikuoti ir įgyvendinti TDO konvenciją Nr. 189 dėl namų ūkio darbuotojų; ragina valstybes nares sukurti teises sistemas, suteikiančias galimybę namų ūkio darbuotojams ir slaugytojams teisėtai dirbti, siekiant užtikrinti teisinį tikrumą darbdaviams ir sąžiningas įdarbinimo sąlygas bei deramas darbo sąlygas darbuotojams; ragina valstybes nares įvertinti namų ūkio darbuotojų įdarbinimo sąlygas ir, jei reikia, pagal dabartines Sutartis (visų pirma, SESV 153 straipsnio 1 dalį) pateikti rekomendacijas dėl jų pagerinimo, įskaitant tinkamą mokymą ir informavimą apie šios kategorijos darbuotojų teises ir pareigas;
11. pažymi, kad moterys labiausiai nukenčia nuo socialinio dempingo tam tikruose

sektoriuose, ypač namų ūkio tvarkymo ir priežiūros sektoriuje (pirmiausiai priežiūros namuose), tačiau taip pat tradiciniuose „darbuotojų komandiravimo“ sektoriuose, pavyzdžiui, mėsos perdirbimo ar transporto sektoriuose; ragina Komisiją bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis įvertinti visus atvejus, kai moterys patiria socialinio ir darbo užmokesčio dempingo problemą arba dirba nedeklaruojamą darbą, taip pat galiojančius susijusius ES teisės aktus;

12. ragina valstybes nares gerinti viešųjų įstaigų, profesinių sąjungų ir NVO tarptautinį ir vietos lygmens bendradarbiavimą, kad būtų sprendžiamos neretai itin sudėtingos darbuotojų migrantų patiriamos problemos ir atsižvelgiama į darbo sąlygas, taip pat ir kitus elementus, susijusius su gyvenimo kokybe, įskaitant bendrąją sveikatą, socialinę įtrauktį ir apgyvendinimą;
13. pabrėžia, kad svarbios Direktyvos 2014/67/ES nuostatos dėl tarpvalstybinio finansinių administracinių sankcijų ir (arba) baudų taikymo, kurios padės pašalinti teisės aktų pažeidimus; mano, kad kompetentingos institucijos turėtų galėti taikyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas, įskaitant galimybę laikinai sustabdyti paslaugų teikimą tais atvejais, kai rimtai pažeidžiami komandiravimo teisės aktai arba taikytinos kolektyvinės sutartys; mano, kad tokių baudų dydis turėtų būti atgrasantis veiksnys ir kad derėtų patobulinti MVĮ skirtą informaciją apie taikomus teisės aktus dėl komandiravimo;
14. ragina valstybes nares gerokai pagerinti keitimąsi informacija, susijusia su komandiruotų darbuotojų socialine apsauga, siekiant sustiprinti galiojančių teisės aktų vykdymo užtikrinimą; primena savo raginimą Komisijai įvertinti, kiek naudinga pradėti taikyti ir, jei tinkama, suteikti apsaugotą nuo klastojimo Europos socialinio draudimo kortelę ar kitą visoje ES galiojantį elektroninį dokumentą, kuriame būtų galima išsaugoti visus duomenis, reikalingus patikrinti asmens socialinės apsaugos būklę atsižvelgiant į jo darbo santykius¹, taip pat nurodyti su darbuotojo komandiruotėmis susijusią informaciją, griežtai laikantis duomenų apsaugos taisyklių, ypač kai tvarkomi neskelbtini asmens duomenys; vis dėlto pabrėžia, kad šia nuostata jokių būdu neturi būti varžoma ar silpninama priimančiųjų šalių valdžios institucijų ir socialinių partnerių teisė vadovaujantis nacionaline teise ir praktika peržiūrėti tokioje kortelėje saugomų duomenų turinį, jį kontroliuoti ir tikrinti;
15. ragina parengti įmonių, įskaitant priedangos įmones, atsakingų už šiurkščius Europos darbo ir socialinės teisės aktus pažeidimus (po to, kai jos gavo išankstinį įspėjimą), ES masto sąrašą, su kuriuo galėtų susipažinti tik atitinkamos tikrinančios institucijos; ragina uždrausti šioms įmonėms teisės aktais nustatytą laikotarpį dalyvauti viešuosiuose pirkimuose, gauti viešąsias subsidijas ir naudotis ES lėšomis;
16. ragina ES ir valstybes nares tarpvalstybiniu mastu bendradarbiauti vykdymo užtikrinimo informacijos klausimais, suteikti stebėsenos institucijoms geresnę prieigą prie valstybių narių nacionaliniuose elektroniniuose registruose bei Europos kelių transporto įmonių registre (ERRU) esančių duomenų, taip pat sudaryti pažeidimų, dėl kurių vežėjai kelių transportu praranda nepriekaištingą reputaciją, sąrašą, į jį įtraukiant bet kokių susijusių ES teisės aktų nesilaikymo atvejus; pabrėžia, kad atsakomybė už

¹ 2014 m. sausio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl veiksmingų darbo inspekcijų kaip darbo sąlygų gerinimo Europoje strategijos (Priimti tekstai, P7_TA(2014)0012).

taisyklių pažeidimą turėtų tekti asmenims, teikiantiems nurodymus darbuotojams;

II. Reglamentavimo spragų naikinimas siekiant užtikrinti, kad būtų vykdomi nacionalinės ir ES darbo ir socialinės teisės aktai, bei vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principo taikymas

17. ragina Komisiją imtis veiksmų siekiant pašalinti dabar galiojančiose taisyklėse nustatytus trūkumus, kad būtų veiksmingai kovojama su socialiniu dempingu, taip pat su socialiniu ir fiskaliniu sukčiavimu;
18. ragina Komisiją atidžiai stebėti Direktyvos 2014/67/ES įgyvendinimą ir Europos platformos, skirtos bendradarbiavimui sprendžiant nedeklaruojamo darbo problemą gerinti, veiksmingumą kovojant su priedangos įmonių reiškiniu, plačiau taikant principą, pagal kurį kiekviena įmonė turėtų turėti vieną pagrindinę būstinę, ir užtikrinant, kad tais atvejais, kai naudojant komandiruotus darbuotojus laisvai teikiamos paslaugos, kiekvienas atitinkamų paslaugų teikėjas vykdytų realią veiklą įsisteigimo valstybėje narėje ir būtų tikra įmonė; primena, jog svarbus darbuotojų komandiravimo pagrindimas yra atitinkamos įmonės reali veikla jos kilmės valstybėje; primena, kad Europos Parlamento Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas atmetė pasiūlymą dėl direktyvos dėl privačios ribotos atsakomybės bendrovės, nes kai kurios siūlomos nuostatos galėtų sudaryti palankesnes sąlygas sukurti tokius subjektus, kurių socialinė ir ekonominė veikla yra fiktyvi, kurie pažeidžia savo prievoles pagal sutartis ir teisės aktus ir dėl kurių būtų prarasta milijardai eurų mokesčių įplaukų; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę pasiūlyti skaidrų ir prieinamą įmonių registrą, į kurį būtų įrašytos visos ES bendrovės, ir nustatyti privalomą reikalavimą naudoti Elektroninių socialinės apsaugos informacijos mainų sistemą;
19. ragina Komisiją parengti naują valstybių narių pažangos įgyvendinant būtinus patobulinimus savo nacionalinėse mokesčių administravimo institucijose ir sistemose kovos su mokesčiniu sukčiavimu tikslais ataskaitą, kaip pasiūlyta Komisijos komunikate „Veiksmų planas stiprinti kovą su mokesčiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu“ (COM(2012) 0722);
20. pažymi, kad Direktyvoje 96/71/EB nurodomi tik SESV 64 ir 74 straipsniai, susiję su laisve teikti paslaugas ir su įsisteigimo laisve, nors vienas iš pagrindinių tos direktyvos tikslų – darbuotojų apsauga; be to, primena, kokie svarbūs SESV 151 ir 153 straipsniai, kuriuose nustatyti ES ir jos valstybių narių tikslai skatinti užimtumą, gerinti gyvenimo ir darbo sąlygas, užtikrinti deramą socialinę apsaugą, skatinti socialinį dialogą ir kovoti su atskirtimi;
21. pripažįsta riziką, susijusią su ilgomis subrangos grandinėmis; primena, kad valstybės narės, konsultuodamosi su atitinkamais socialiniais partneriais, nacionaliniu lygmeniu gali sukurti bendros atsakomybės mechanizmus, kurie taikomi vietos ir užsienio įmonėms, kad vietos ir užsienio darbuotojai galėtų pasinaudoti savo teisėmis; primena, kad ši galimybė buvo patvirtinta pagal Direktyvą 2014/67/ES; ragina Komisiją atidžiai stebėti, kaip taikomas ta direktyva valstybėms narėms nustatytas įpareigojimas numatyti priemones, kuriomis užtikrinama, kad statybos sektoriuje rangovas, galėtų būti laikomas atsakingu už subrangos grandinėse komandiruojamų darbuotojų, kurių darbdavys yra to rangovo tiesioginis subrangovas, teisių laikymąsi;

22. atkreipia dėmesį į problemas, susijusias su Direktyva 96/71/EB ir jos įgyvendinimu; pabrėžia, kaip svarbu spręsti šias problemas, kad būtų užtikrintos teisingos darbo sąlygos, darbuotojų teisių laikymasis ir vienodos veiklos sąlygos komandiravimui ir vietos įmonėms priimančiojoje šalyje (tai ypač svarbu MVĮ); ragina laiku įgyvendinti Direktyvą 2014/67/ES; atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymą persvarstyti Direktyvą 96/71/EB įtraukiant nuostatą dėl komandiravimo laikotarpių apribojimo, nustatant nuostatas dėl darbo užmokesčio ir apibrėžiant darbo sąlygas, siekiant užtikrinti vienodo požiūrio principo ir draudimo diskriminuoti dėl pilietybės laikymąsi, kaip įtvirtinta ES teisėje dar steigimo sutartimis; primygtinai reikalauja, kad komandiravimo taisyklės turėtų būti aiškios, proporcingos ir pagrįstos; pabrėžia, kad būtina laikytis priimančiosios šalies kolektyvinių sutarčių ir darbo santykių sistemų nuostatų;

Mobilieji darbuotojai. Kova su socialiniu dempingu transporto sektoriuje

23. ragina užtikrinti griežtesnę taisyklių dėl darbo ir poilsio laiko įgyvendinimo kelių transporto sektoriuje stebėseną; ragina pagerinti stebėsenos prietaisus ir laiku įdiegti išmaniuosius tachografus, skirtus profesiniam naudojimui, siekiant užtikrinti, kad valstybės tinkamai, efektyviai ir nediskriminuojant įgyvendintų galiojančius teisės aktus, nesukurdamos jokios nereikalingos administracinės naštos; ragina Komisiją įvertinti galimybę visiems Bendrijos licenciją turintiems veiklos vykdytojams sukurti elektroninę integruotą veiklos vykdytojo bylą, kuria būtų siekiama rinkti visus per patikras kelyje surinktus aktualius duomenis apie vežėją, transporto priemonę ir vairuotoją;
24. ragina intensyviau vykdyti patikras, kaip laikomasi darbo laiko, budėjimo laiko, vairavimo trukmės ir poilsio laiko reikalavimų visuose susijusiuose sektoriuose (pavyzdžiui, statybos, maitinimo, sveikatos priežiūros bei transporto srityse), ir taikyti sankcijas už rimtus pažeidimus;
25. ragina Komisiją apsvarstyti galimybę įsteigti Europos kelių transporto agentūrą, kuri užtikrintų tinkamą ES teisės aktų įgyvendinimą ir visose valstybėse narėse skatintų standartizavimą ir bendradarbiavimą kelių transporto srityje;
26. ragina Komisiją koordinuoti ir stiprinti nacionalinių valdžios institucijų bendradarbiavimą kelių transporto teisės aktų klausimais, be kita ko, keičiantis informacija, ir dėl kitų veiksmų, kuriais siekiama remti teisės aktų įgyvendinimą ir užtikrinti operatoriams vienodas veiklos sąlygas; pažymi, kad už šio srities teisės aktų įgyvendinimą visų pirma atsakingos valstybės narės; primygtinai ragina valstybes nares glaudžiau bendradarbiauti su organizacija „Euro Contrôle Route“ ir Europos kelių eismo policijos tinklu (TISPOL) siekiant pagerinti ES kelių transporto teisės aktų vykdymą, užtikrinant vienodą ir tinkamą jų įgyvendinimą;
27. ragina Komisiją kelių transporto sektoriaus mobiliems darbuotojams bendrai taikyti Reglamento (EB) Nr. 593/2008 (Roma I) 8 straipsnio 2 dalį taip, kaip ji yra išaiškinta Teisingumo Teismo sprendime dėl *Koelzsch* bylos (C-29/10, 2011 m. kovo 15 d. Teismo (didžiosios kolegijos) sprendimas);
28. ragina Komisiją ir valstybes nares keistis nuomonėmis, siekiant paaiškinti atitinkamas nuostatas, kad galima būtų atskirti darbuotojus ir savarankiškai dirbančius asmenis, siekiant kovoti su fiktyvaus savarankiško darbo reiškiniu, taip pat prašo Komisijos

pasiūlyti konkrečias rekomendacijas, pagrįstas rodikliais, ar egzistuoja darbo santykiai pagal Tarptautinės darbo organizacijos rekomendaciją Nr. 198 dėl darbo santykių, nediskriminuojant tikrai savarankiškai dirbančių darbuotojų, turinčių mažai klientų; pabrėžia, kad reikia stebėti oro linijų lakūnų, traukinių mašinistų ir panašių darbuotojų užimtumo padėtį bei jų darbo santykius su įmonėmis, kurioms jie dirba; pabrėžia, kad fiktyvaus savarankiško darbo problema turi didelių padarinių darbuotojų socialinei apsaugai bei saugai ir gali turėti poveikį laisvai konkurencijai;

29. rekomenduoja Komisijai vykdyti atidžią ES nepriklausančių šalių oro transporto bendrovių vykdomų įsigijimų stebėseną, siekiant skubiai parengti šios srities taisykles, skirtas kovoti su plačiai paplitusiu reiškiniu, kai socialinę apsaugą užtikrinančių nuostatų atsisakoma dėl ekonominių sąlygų, kurios tik atrodo palankesnės; ragina Komisiją užtikrinti, kad vykdant tokį įsigijimą kaip būtina sąlyga ES darbuotojų darbo sutartyse būtų numatytos socialinės apsaugos užtikrinimo nuostatos;
30. rekomenduoja Komisijai užtikrinti, kad visose valstybėse narėse būtų tinkamai parengtos ir taikomos nacionalinės kolektyvinės sutartys, sudarytos bendradarbiaujant su socialiniais partneriais, kad būtų užtikrintos tam tikros taisyklės dėl poilsio laiko ir tinkama socialinė apsauga, ypač tais atvejais, kai įsigijimą vykdo ne ES šalyse įsteigtos oro transporto bendrovės;
31. nepitaria tolesniam kabotažo liberalizavimui, kol nebus griežčiau įgyvendinama dabartinė teisinė sistema; ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl geresnių taisyklių, siekiant užtikrinti geresnį įgyvendinimą ir palengvinti stebėseną; ragina Komisiją peržiūrėti Kombinuoto vežimo direktyvą (92/106/EEB¹), kad būtų panaikinta nesąžininga praktika, ir ragina imtis kitų priemonių, kad būtų užtikrintas socialinės srities teisės aktų, susijusių su kombinuotu vežimu, laikymasis;
32. ragina tas valstybes nares, kurios taiko rinkliavos sistemą, pateikti surinktus rinkliavos duomenis stebėsenos institucijoms įvertinti, kad kabotažo operacijos būtų tikrinamos veiksmingiau;
33. rekomenduoja, kad įmonių turto įsigijimo ar perdavimo atvejais būtų aiškiai nurodyta, kurie reikalavimai vykdomi ir įtraukiami į naujas sutartis pagal Direktyvą 2003/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo²;
34. ragina tobulinti Reglamentą (EB) Nr. 1008/2008 siekiant užtikrinti privalomą nacionalinės darbo teisės aktų taikymą ES teritorijoje veiklos bazes turintiems oro transporto bendrovėms, pagerinti termino „pagrindinė verslo vieta“ apibrėžtį ir koncepciją, taip pat koordinuojant socialinės apsaugos sistemas ir darbo teisę, suderinti Reglamente (ES) Nr. 83/2014³ ir Reglamente (ES) Nr. 465/2012⁴ taikomo termino

¹ 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos direktyva 92/106/EEB dėl tam tikrų kombinuoto krovinių vežimo tarp valstybių narių tipų bendrųjų taisyklių nustatymo (OL L 368, 1992 12 17, p. 38).

² 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyva 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL L 82, 2001 3 22, p. 16).

³ 2014 m. sausio 29 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 83/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 965/2012, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 216/2008 nustatomi su orlaiviu naudojimu skrydžiams susiję techniniai reikalavimai ir administracinės procedūros (OL L 28, 2014 1 31, p. 17).

⁴ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 465/2012, kuriuo iš dalies

„pagrindinė buvimo vieta“ apibrėžtį, taikomą įgulos nariams;

35. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares taikant Europos aviacijos saugos agentūros (EASA) reglamentą ir kitus atitinkamus teisės aktuose pritarti tiesioginio įdarbinimo sutartims kaip standartiniam modeliui ir apriboti netipinių įdarbinimo sutarčių naudojimą;
36. ragina apsaugoti socialines orlaivių įgulų narių teises;
37. pažymi, kad pagal 2012 m. atliktus Reglamente „Roma I“ išdėstyto ES taisyklių dėl mobiliųjų darbuotojų pakeitimus būtina taikyti valstybės, iš kurios vykdomos komercinės operacijos arba teikiamos paslaugos, socialinę teisę;
38. ragina valstybes nares peržiūrėti savo teisės aktus siekiant užtikrinti, kad visos sutartys aviacijos sektoriuje užtikrintų kokybiškas darbo vietas ir geras darbo sąlygas; mano, kad mažų garantijų darbo sąlygos – tai veiksnys, skatinantis saugumo rizikos didėjimą; pabrėžia, kad dėl konkurencingumo neturi būti mažinama darbuotojų socialinė apsauga ar bloginama paslaugų kokybė;
39. pabrėžia, kad turėtų būti stiprinami 2015 m. gruodžio 7 d. Komisijos paskelbto komunikato „Europos aviacijos strategija“ socialiniai aspektai, nes geros įdarbinimo ir darbo sąlygos yra tiesiogiai susijusios su keleivių ir darbuotojų saugos ir saugumo užtikrinimu; be to, pabrėžia, jog Komisijai ir valstybėms narėms reikia stebėti ir užtikrinti, kad ES teritorijoje veiklos bazės turinčios oro transporto bendrovės tinkamai vykdytų nacionalinės darbo teisės aktus ir kolektyvines sutartis; atsižvelgdamas į tai primena, kad esama socialinių ir aplinkos standartų, paslaugų kokybės ir saugos ryšio; pripažįsta, kad svarbu numatyti civilinės aviacijos sektorių techninės priežiūros darbuotojų būtiniausias mokymus; ragina Komisiją pasiūlyti peržiūrėti 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 868/2004¹ dėl apsaugos nuo subsidijavimo ir nesąžiningos kainų nustatymo veiklos, darančių žalą Bendrijos oro vežėjams, teikiantiems oro susisiekimo paslaugas iš šalių, kurios nėra Europos bendrijos narės, ir išnagrinėti jo neįgyvendinimo priežastis; ragina Komisiją ir valstybes nares peržiūrėti taisykles dėl pradinio lėktuvo įgulos mokymo ir licencijų teikimo, pašalinant trūkumus, skatinančius pilotų išnaudojimą;
40. ragina Komisiją išnagrinėti galimybę pateikti papildomą pasiūlymą dėl taikytinų darbo sąlygų laivybos sektoriuje, be kita ko, laivų įguloms;
41. mano, kad jūrų sektoriuje Komisija turėtų užtikrinti visapusišką socialinės srities teisės aktų, įskaitant 2006 m. konvenciją dėl darbo jūrų laivyboje, įgyvendinimą; ragina Komisiją ir valstybes nares apsvarstyti priemones, skatinančias Europoje gyvenančių kvalifikuotų jūrininkų įdarbinimą ir išlaikymą darbo vietoje;

Iššūkių, susijusių su ekonomikos skaitmeninimu, numatymas

42. primena, kad svarbu skaitmeninės ir bendro vartojimo ekonomikos plėtra susieti su

keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo ir Reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 įgyvendinimo tvarką (OL L 149, 2012 6 8, p. 4).

¹ OL L 162, 2004 4 30, p. 1.

darbuotojų apsauga šiame naujame sektoriuje, kuriame vykdant lankstesnę darbo praktiką gali atsirasti užimtumo formos, kurioms taikomi žemesni socialinės apsaugos, darbo laiko, darbo vietos, mokymo, darbuotojų dalyvavimo ir darbo vietos apsaugos standartai; pabrėžia, kad, vadovaujantis ES pagrindinių teisių chartija ir nacionaline praktika, šių naujų darbo formų kontekste turi būti taikoma asociacijos laisvė ir teisė į kolektyvines derybas; pabrėžia, kad valstybės narės turi pritaikyti savo teisės aktus skaitmeninei ir bendro vartojimo ekonomikai, ir ragina Komisiją, valstybes nares ir socialinius partnerius skubiai įvertinti šiam sektoriui taikomus ES teisės aktus ir, jei būtina, parengti pasiūlymus reguliuoti skaitmeninę, dalijimosi ir bendro vartojimo ekonomiką, kad būtų užtikrinta sąžininga konkurencija ir darbuotojų teisių apsauga;

43. pažymi, kad skaitmeninimas daro labai svarbų poveikį Europos darbo rinkoms; pabrėžia, kad, viena vertus, skaitmeninimas gali padėti kurti naujus verslo modelius ir naujas darbo vietas (ypač aukštos kvalifikacijos, tačiau ir žemos kvalifikacijos darbuotojams), bet, kita vertus, jis taip pat gali skatinti mažų garantijų darbo formas; pabrėžia, kad į bendrosios skaitmeninės rinkos strategiją reikia įtraukti socialinius klausimus, kad būtų visiškai išnaudojamas atitinkamas užimtumo ir augimo potencialas, kartu užtikrinant stiprią užimtumo apsaugą; ragina Komisiją formuoti socialiniu požiūriu teisingą ir tvarią bendrąją skaitmeninę rinką; mano, kad esamos socialinės apsaugos sistemos turėtų būti pritaikytos prie skaitmeninės ir bendro vartojimo ekonomikos darbuotojų poreikių, siekiant užtikrinti tinkamą tų darbuotojų socialinę apsaugą;
44. primena, kad tam tikruose ekonomikos sektoriuose, pvz., žemės ūkio sektoriuje, darbo laikas priklauso nuo sezoninių suvaržymų;

III. Link aukštesniais standartais paremtos socialinės konvergencijos

45. pabrėžia pagrindinių teisių viršenybę; ragina Komisiją ir valstybes nares remti ir stiprinti socialinį dialogą, kuris atlieka labai svarbų vaidmenį siekiant gerų darbo sąlygų; pabrėžia, kad darbo teisė ir aukšti socialiniai standartai atlieka labai svarbų vaidmenį keičiant ekonominę pusiausvyrą, remiant pajamas ir skatinant investicijas į pajėgumus; taip pat pabrėžia, kad ES teisės aktuose ir politikos dokumentuose turi būti paisoma profesinių sąjungų teisių ir laisvių, laikomasi kolektyvinių sutarčių ir vienodo elgesio su darbuotojais principo;
46. ragina Komisiją imtis konkrečių pagalbos socialinio dempingo poveiktoms moterims priemonių – rengiant visą bendrąją politiką ir priemones daugiausiai dėmesio skirti tam, kad būtų pasiekta lygybė, atsižvelgiant į dabartinę darbo rinkos segregaciją ir nelygybę darbo sutarčių srityje, kurias rodo tebesantys dideli moterų ir vyrų darbo užmokesčio skirtumai;
47. pabrėžia, kad nelygybė Europoje didėja ir taip kenkiama su skurdu ir užimtumu susijusių strategijos „Europa 2020“ tikslų siekimui;
48. pabrėžia, jog svarbu Sąjungos teritorijoje ir (arba) euro zonoje sukurti ekonominius, fiskalinius ir socialinius mechanizmus, kuriais būtų galima pagerinti ES piliečių gyvenimo lygį sumažinant ekonominius ir socialinius skirtumus; taip pat primygtinai reikalauja, kad Komisija į savo konkrečias pagal Europos semestrą valstybėms narėms pateiktas rekomendacijas įtrauktų nuomones dėl socialinių klausimų, siekiant

konvergencijos būdu stiprinti darbuotojų apsaugą;

49. atkreipia dėmesį į dėl ekonomikos ir finansų krizės bei dėl pažangos robotų technikos ir dirbtinio intelekto srityje sumažėjusį užimtumo lygį, taip pat į tai, jog darbo vietų skaičius toliau neišvengiamai mažės, todėl siūlo Europos Komisijai pereiti naujo modelio, pagal kurį akcentuojamos pajamos, o ne darbas ir siekiama tikslo visoje ES užtikrinti piliečiams minimalias pajamas, kurios sudarytų sąlygas žmonėms gyventi laisvai ir oriai;
50. primena Komisijos įsipareigojimą sukurti socialinių teisių ramstį ir pabrėžia, kad reikia užtikrinti aukštesniais standartais paremtą socialinę konvergenciją siekiant SESV 151 straipsnyje nustatytų tikslų; pabrėžia, kad nustačius skirtingų nacionalinių socialinių sistemų lyginimo kriterijus sukurti tokio ramsčio – jie gali būti laikomi tik preliminaria analitine priemone; pabrėžia, kad socialinių teisių ramsčio nustatymas neturėtų skatinti jau galiojančių darbo ir socialinių standartų mažinimo;
51. atkreipia dėmesį į skirtingą darbuotojų ir darbdavių socialinio draudimo įmokų apimtį įvairiose valstybėse narėse; prašo Komisijos įvertinti ekonominį ir socialinį šių skirtumų poveikį bendrojoje rinkoje;
52. mano, kad darbo užmokestis, kuriuo darbuotojams sudaromos deramo gyvenimo galimybės, yra svarbus siekiant užtikrinti socialinę sanglaudą ir išsaugoti ekonomikos produktyvumą; ragina gerbti ir skatinti kolektyvines derybas; taip pat rekomenduoja nustatant nacionalinį minimalų darbo užmokestį apibrėžti mažiausią darbo užmokestį, jei taikytina, deramai atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės praktiką ir pasikonsultavus su socialiniais partneriais, siekiant, jei įmanoma, laipsniškai pasiekti ne mažiau kaip 60 proc. atitinkamo nacionalinio vidutinio darbo užmokesčio, kad būtų išvengta pernelyg didelių darbo užmokesčio skirtumų, būtų remiama bendra paklausa ir ekonomikos atsigavimas ir sukuriamas pagrindas aukštesniais standartais paremtai socialinei konvergencijai;
53. atkreipia dėmesį į galimą automatinių stabilizavimo priemonių reikšmę didinant visos ekonominės ir pinigų sąjungos tvarumą; pabrėžia, kad būtina kartu su šiomis stabilizavimo priemonėmis įgyvendinti užimtumo politiką, kurios pagrindinis tikslas būtų kokybiškų darbo vietų kūrimas;
54. ragina Komisiją kartu su valstybėmis narėmis apsvarstyti, ar reikia imtis veiksmų ES lygmeniu, kad būtų galima spręsti įvairius aspektus, susijusius su užsakomosiomis paslaugomis, be kita ko, bendrosios atsakomybės išplėtimą subrangos grandinėje;
55. pabrėžia, jog turi būti numatyta, kad visi subrangovai, įskaitant laikinojo įdarbinimo agentūras, kurios dažniausiai siunčia moteris į kitas valstybes nares namų ūkio darbams ir priežiūrai namuose, teisiškai atsako už nesumokėtą darbo užmokestį, socialinio draudimo įmokas, draudimą nuo nelaimingų atsitikimų ir traumų bei ligų; pabrėžia, kad subrangovai taip pat turi galėti suteikti pagalbą darbuotojams nederamo klientų elgesio ir piktnaudžiavimo bei repatriacijos atvejais;
56. prašo Komisijos apsvarstyti galimybę sukurti priemonę, pagal kurią įmonėms numatoma didesnė rūpestingumo pareiga – tiek jų patronuojamųjų įmonių, tiek subrangovų, kurie vykdo veiklą trečiojoje šalyje, atžvilgiu – ir jos įpareigojamos būti atsakingos už tai, kad būtų užkirstas kelias žmogaus teisių pažeidimams, korupcijai,

rimtam kūno sužalojimui ar žalai aplinkai bei TDO konvencijų pažeidimams;

57. mano, kad komandiruočių darbuotojų iš trečiųjų valstybių įdarbinimui turi būti taikoma Direktyva 96/71/EB ir Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentas, vadovaujantis Pasaulio prekybos organizacijos taisyklėmis dėl laisvo fizinių asmenų judėjimo (vadinamojo 4-ojo paslaugų teikimo būdo) ir prekybos susitarimais, siekiant apsisaugoti nuo palankesnių sąlygų suteikimo įmonėms ir darbuotojams iš trečiųjų valstybių nei iš valstybių narių;
58. prašo Komisijos kiek įmanoma atsižvelgti į šios rezoliucijos rekomendacijas;
59. pabrėžia, kad reikia geriau derinti įvairias ES politikos priemones;
60. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

AIŠKINAMOJI DALIS

Po Antrojo pasaulinio karo kurdami Europos Sąjungą jos sumanytojai ne tik siekė taikos ir gerovės, bet ir apibrėžė ją kaip demokratijos erdvę, kurioje sėkmingai vykėtų ekonominė veikla ir būtų užtikrinta aukšto lygio socialinė apsauga.

Pranešėjas pabrėžia, kad prioritetas iš esmės buvo teikiamas vidaus rinkos kūrimui ir stiprinimui. Europos ekonominė bendrija, kaip matyti iš jos pavadinimo, atitiko šią strategiją ir pradžioje Europos Sąjunga buvo kuriama liberalizuojant valstybių narių ekonominius mainus.

Pranešėjas pabrėžia, kad tokiu požiūriu nebuvo vadovaujamosi derinant socialinių teisių klausimus ir kad buvo susitarta, jog valstybės narės išlaikys socialinę kompetenciją (išskyrus kelis Sutartyje ir tam tikrose direktyvose nustatytus principus), – taigi esama realaus neatitikimo tarp beveik užbaigtos kurti vidaus rinkos ir labai nevienodų socialinių teisių.

Pranešėjas pažymi, kad dėl tokios paradoksalios padėties bendrovės pradėjo konkuruoti tarpusavyje, nes Europos darbuotojai neturi nei vienodų socialinių prievolių, nei vienodų socialinių teisių. Taigi yra rimtų trūkumų, susijusių su sąžiningos įmonių konkurencijos principu ir socialinės rinkos ekonomikos skatinimu Sąjungoje. Tokia nesąžininga ekonominė ir socialinė konkurencija taip pat trukdo užtikrinti aukštą socialinės apsaugos lygį Europoje, nes itin didelė ekonominės veiklos vykdytojų konkurencija skatina juos mažinti išlaidas, susijusias su darbo sąnaudomis; susidarius tokie padėčiai pradėjo menkėti įvairiose Sąjungos valstybėse narėse galiojantys socialiniai standartai, laipsniškai mažėja visos teisės, kuriomis gali didžiuotis Europos darbuotojai, taip pat siekiama sumažinti įvairioms socialinės apsaugos sistemoms būtinus finansinius išteklius.

Taip pat reikėtų pabrėžti ypatingą tam tikrų darbuotojų socialinės apsaugos nestabilumą. Būtent tokia yra jūrų sektoriaus darbuotojų padėtis, nes jie nukenčia dėl to, kad daug laivų savininkų naudoja jiems patogios valstybės vėliavą. Tai leidžia darbdaviams nevykdyti daugelio socialinių įsipareigojimų. Tokia praktika daro neigiamą poveikį saugumo standartams ir prisideda prie kvalifikuotų jūreivių skaičiaus mažėjimo Europoje, taip pat prarandama jų praktinė patirtis.

Pranešėjas taip pat atkreipia dėmesį į politines ekonominių laisvių ir socialinių teisių asimetrijos pasekmes: ji stiprina jausmą, kad Europoje individai ir bendruomenės tampa pažeidžiami, o jos gyventojų apsauga neužtikrinama. Taigi padažnėjus piktnaudžiavimui ir nesąžiningai socialinei konkurencijai silpnėja įsipareigojimas laikytis vidaus rinkos principų ir mažėja pasitikėjimas Europos projektu. Šie reiškiniai skatina protekcionistines tendencijas valstybėse narėse ir skatina jas imtis vienašalių sprendimų socialinėje srityje.

Pranešėjas vis dėlto pažymi, kad Europos institucijos iš dalies supranta šią problemą, ir primena 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamente Jeano-Claude'o Junckerio iškilmingai priimtą pasižadėjimą per šią kadenciją kovoti su socialiniu dempingu. Pranešėjas taip pat primena, kad savo kalboje apie 2015 m. Sąjungos padėtį Komisijos pirmininkas išreiškė norą užkirsti kelią piktnaudžiavimui ir socialinio dempingo rizikai.

Apibendrinamas daug klausimų, kuriuose dalyvavo ekspertai, verslininkai ir darbuotojų atstovai, pranešėjas siūlo kelias priemones, kuriomis siekiama pašalinti teisės aktų ir reglamentavimo spragas, sudarančias palankias sąlygas plėtoti vidaus rinkoje jau vykdomą

nesąžiningą konkurenciją.

Visų pirma jis siūlo didinti kontrolę ir inspekcijas, tiek nacionaliniu, tiek Europos mastu, taikant galiojančius teisės aktus. Todėl turėtų būti iš esmės padidinti kompetentingoms institucijoms, atsakingoms už teisės normų laikymosi užtikrinimą, suteikiami žmogiškieji ir finansiniai ištekliai.

Pranešėjas pabrėžia, kad būtina vykdyti darbo atlikimo registro modernizavimo reformas ir parengti vieną bendrą visiems Europos darbuotojams taikytiną socialinių teisių perkėlimo skaitmeninį dokumentą. Pranešėjas ragina ryžtingiau kovoti su vadinamosiomis priedangos įmonėmis, visų pirma taikant naujas prievoles, susijusias su oficialiais pašto adresais. Be to, pranešėjas siūlo sudaryti Europos bendrovių, kurios padarė sunkių pažeidimų, pvz., nedeklaravo darbo, sąrašą.

Turėtų būti persvarstyta darbuotojų komandiravimo direktyva sudarant sąlygas keisti dabartinį jos teisinį pagrindą, taip pat turi būti persvarstyti reglamentai dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo. Be to, kai kurios šiuo metu galiojančios taisyklės dėl darbuotojų komandiravimo turėtų būti iš dalies pakeistos siekiant užtikrinti vienodas sąlygas darbuotojams ir sąžiningos konkurencijos sąlygas ekonominės veiklos vykdytojams – taip pat nustatant taisykles, susijusias su socialinio draudimo įmokomis.

Pranešėjas primygtinai pabrėžia, kad reikia skubiai imtis veiksmų transporto srityje, kurioje dažnai visiškai nepaisoma socialinių įstatymų, užtikrinant, kad joje būtų taikomi šiuo metu galiojantys teisės aktai, ir stiprinant kontrolės sistemas.

Galiausiai, pranešėjas rekomenduoja imtis tolesnių veiksmų, kurie būtini siekiant užtikrinti socialinę konvergenciją Europos Sąjungoje. Jis ragina parengiant socialinį protokolą užtikrinti, kad socialinės apsaugos teisės būtų laikomos svarbesnėmis už ekonomines laisves, ir rekomenduoja, gerbiant socialinių partnerių nepriklausomumą ir teisinių tradicijų, kurios reglamentuoja nacionalines socialines sistemas, įvairovę, nustatyti minimalaus darbo užmokesčio ribas, kurias būtų galima taikyti Bendrijos lygiu tam tikruose sektoriuose, pavyzdžiui, transporto.

Pranešėjas pageidauja, kad rengiant Europos Komisijos pažadėtą socialinių teisių rinkinį nebūtų apsiribojama paprastų lyginamųjų kriterijų parengimu. Jis prašo pagrindinėms Europos bendrovėms nustatyti pareigą rūpintis savo patronuojamųjų įmonių ir savo subrangovų veikla trečiosiose šalyse.

Pranešėjas pageidavo pateikti konkrečius pasiūlymus, dažniausiai paremtus darbdavių, darbuotojų ar šios srities ekspertų nuomone. Jis primygtinai pabrėžia, kad Europos piliečiams svarbūs socialiniai klausimai, ypač nesąžiningos socialinės konkurencijos klausimas. Taigi pranešėjas nori pabrėžti, kad Europos Parlamentui svarbu turėti tvirtą nuomonę, kuri būtų išgirsta, ir taip padėti kurti socialiai atsakingesnę Europą – tokią Europą, kurią labiau remtų Europos tautos.

8.4.2016

TRANSPORTO IR TURIZMO KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Užimtumo ir socialinių reikalų komitetui

dėl socialinio dempingo Europos Sąjungoje
(2015/2255(INI))

Nuomonės referentas: Jens Nilsson

PASIŪLYMAI

Transporto ir turizmo komitetas ragina atsakingą Užimtumo ir socialinių reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- A. kadangi saugumas, keleivių sauga ir tinkamos darbo sąlygos transporto sektoriuje yra tarpusavyje labai susiję;
- B. kadangi 2011 m. Baltojoje knygoje dėl transporto buvo patvirtintas galutinis tikslas – bendros Europos transporto erdvės sukūrimas;
- C. kadangi transporto pramonė yra ES bendrosios rinkos, kurioje užtikrinamas laisvas prekių, paslaugų ir darbuotojų judėjimas ir įsisteigimo laisvė, ramstis, ir kadangi laikantis nediskriminavimo principo būtina, kad vienodas darbas, vienodos teisės, deramos darbo sąlygos ir sąžininga konkurencija būtų veikiančios bendrosios rinkos pagrindas;
- D. kadangi veiksmais, kurių ES lygmeniu imamasi kelių transporto sektoriuje, visų pirma turėtų būti siekiama toliau gerinti dabartinės tvarkos įgyvendinimą ir jos laikymąsi, ir šie veiksmai turėtų būti proporcingi problemų mastui;
- E. kadangi priimant bet kokius teisės aktų pakeitimus dėl socialinių ir darbo sąlygų turi būti laikomasi visų ES pagrindinių laisvių ir neturėtų būti ribojama sąžininga konkurencija, grindžiama objektyviais konkurenciniais pranašumais, ir neturėtų būti sukuriama naujų administracinių kliūčių ir papildomų išlaidų transporto įmonėms, ypač MVĮ;
- F. kadangi transportui, ypač tarptautiniam transportui ir kabotažui, netaikoma Darbuotojų komandiravimo direktyva (Direktyva 96/71/EB) ir kadangi reikėtų atkreipti dėmesį į bendrą Komisijos ir valstybių narių pareiškimą tuo klausimu (10048/96 ADD 1);
- G. kadangi pažeidimai, kurie iškraipo sąžiningą konkurenciją transporto sektoriuje, turėtų

būti kuo greičiau pašalinti užtikrinant nuoseklų galiojančių teisės aktų aiškinimą, vienodą taikymą ir griežtesnį jų vykdymą, taip pat glaudžiau bendradarbiaujant tarpvalstybinio mastu, visapusiškai laikantis laikantis subsidiarumo principo;

1. pakartoja, kad nėra aiškios ir visuotinai priimtinos „socialinio dempingo“ apibrėžties ir šis terminas interpretuojamas skirtingai ir dėl to gali kilti painiava; mano, kad yra būtina iš naujo įvertinti sąvoką „socialinis dempingas“; primena, kad dempingo sąvoka, įprastai vartojama prekybos politikos srityje, transporto atveju ir apskritai darbo atveju yra skirtinga;
2. primena, kad terminu „socialinis dempingas“ kartais piktnaudžiaujama siekiant taikyti protekcionistines priemones, kurios gali lemti ES bendrosios rinkos susiskaidymą;
3. ragina valstybes nares visapusiškai, veiksmingai ir nediskriminuojant įgyvendinti visus aktualius socialinės teisės aktus, taikomus transporto sektoriui, ir atlikti daugiau patikrinimų vietoje, visų pirma susijusių su vairavimo ir poilsio trukme; primygtinai ragina Komisiją ir kompetentingas valdžios institucijas atidžiau stebėti, be kita ko, tarpvalstybinio bendradarbiavimo ir esamų teisės aktų aiškinimo ir tinkamo jų vykdymo įgyvendinimą, siekiant panaikinti esamas teisės aktų spragas ir užkirsti kelią piktnaudžiavimu nacionaliniais įstatymais, kuriais varžomas laisvas darbuotojų judėjimas, ypač įstatymais, kuriais nustatomos protekcionistinės priemonės ir nepateisinamos kliūtys; pabrėžia, kad neturėtų būti prieštaros tarp transporto srities teisės aktų tinkamo įgyvendinimo ir teisės aktų dėl sąžiningos konkurencijos, laisvo judėjimo ir įsisteigimo laisvės; ragina Komisija dar labiau suderinti patikrinimų vykdymą ir taikyti sankcijas už nepakankamus ar nevykdomus patikrinimus valstybėse narėse;
4. pabrėžia, kad tiksli ES problemų transporto sektoriuje apibrėžtis yra būtina sąlyga norint imtis tolesnių teisinių veiksnių ES arba nacionaliniu lygmeniu ir kad visos ES transporto rinkos problemos turi būti sprendžiamos tikslingai, kad nebūtų pakenkta sąžiningai dirbančioms įmonėms;
5. pabrėžia, kad bet kokie pasiūlymai dėl ES transporto srities teisės aktų turi būti proporcingi ir pagrįsti įrodymais, išsamiomis analizėmis ir objektyviais duomenimis siekiant užtikrinti, kad pasiūlytais sprendimais būtų stiprinamas efektyvus ir konkurencingo transporto sektoriaus plėtojimas;
6. pripažįsta tvaraus ekonomikos augimo, taigi ir darbo vietų kūrimo potencialą ES transporto ir turizmo sektoriuose; yra tvirtai įsitikinęs, kad reikėtų didinti darbo ES transporto sektoriuje patrauklumą ateities kartoms, kadangi šiam sektoriui reikia naujų specialistų; be kita ko, mano, kad privalo būti skatinamas moterų ir jaunimo dalyvavimas; pabrėžia, kad per darbuotojų mokymus, kai tinkama, turėtų būti pateikiama pagrindinė informacija apie jų teises, nustatytas susijusiais ES teisės aktais;
7. ragina Komisiją užtikrinti, kad pasiūlymai dėl paslaugų visų rūšių transporto rinkose atvėrimo būtų įgyvendinami kartu užtikrinant tinkamą ES socialinės apsaugos teisės aktų vykdymą ir užtikrinant paramos priemones, skirtas tam, kad būtų išvengta socialinių sąlygų skirtumų įvairiose valstybėse narėse; pabrėžia, kad transporto rinkų atvėrimas neturėtų lemti blogesnių sąlygų darbuotojams, prastesnės kokybės paslaugų, nesąžiningos verslo praktikos, monopolijų atsiradimo ar sąžiningos konkurencijos iškraipymo, atsižvelgiant į transporto darbuotojų socialinę apsaugą;

8. ragina Komisiją ir valstybes nares teikti paramą stiprinant socialinį dialogą visame transporto ir logistikos sektoriuje;
9. ragina Komisiją ir valstybes nares imtis visų būtinų veiksmų siekiant kovoti su neteisėta veikla, „pašto dėžutės tipo įmonėmis“ ir nesąžininga verslo praktika, pvz., netipinėmis darbo sutartimis, kad efektyvesniu vykdymo užtikrinimu būtų užtikrinama darbuotojų socialinė apsauga ir teisinis tikrumas įmonėms; ragina valstybes nares užtikrinti tinkamus būtinuosius standartus, taikomus transporto sektoriaus darbuotojams;
10. primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad Europos transporto ir turizmo sektorių darbuotojai, kurie nėra ES gyventojai, taip pat laikytųsi pagal ES teisę taikytinų saugos reikalavimų;
11. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares Europos aviacijos saugos agentūros (EASA) reglamente ir kituose atitinkamuose teisės aktuose pritarti tiesioginio įdarbinimo sutartims kaip standartiniam modeliui ir apriboti netipinių įdarbinimo sutarčių naudojimą;
12. ragina užtikrinti griežtesnę kelių transporto pramonės taisyklių dėl darbo ir poilsio laiko įgyvendinimo stebėseną; ragina pagerinti stebėsenos prietaisus ir laiku įdiegti išmaniuosius tachografus, skirtus profesiniam naudojimui, siekiant užtikrinti, kad valstybės tinkamai, veiksmingai ir nediskriminuojant įgyvendintų esamus teisės aktus, nesukurdamos jokios bereikalingos administracinės naštos; ragina Komisiją įvertinti galimybę visiems Bendrijos licenciją turintiems veiklos vykdytojams sukurti „elektroninę ir integruotą veiklos vykdytojo rinkmeną“, kuria būtų siekiama rinkti visus per patikras kelyje surinktus atitinkamus duomenis apie vežėją, transporto priemonę ir vairuotoją;
13. pabrėžia, jog Komisija socialinius ir saugumo aspektus (be kita ko, priemones, kuriomis pagerinamas teisinis aiškumas ir sudaromos palankesnės sąlygos laisvai teikti transporto paslaugas visoje ES kartu užtikrinant, kad valstybės narės tinkamai įgyvendintų taisykles dėl darbo sąlygų ir socialinių teisių) turi laikyti vienu iš kelių transporto dokumentų rinkinio prioritetų, atsižvelgdama į transporto sektoriaus išsivystymo lygį valstybėje narėje, kurioje įsteigta transporto įmonė, ir į darbo našumo šiame sektoriuje lygį; pabrėžia, jog reikia reikia atlikti patikrinimus siekiant tinkamai nustatyti, kurioje valstybėje narėje iš tikrųjų vykdoma vežėjo veikla ir kurios valstybės narės socialinės teisės aktai turėtų būti taikomi;
14. ragina Komisiją pateikti pasiūlymus dėl kitų iniciatyvų dėl kelių transporto, kurios leistų efektyviau atskirti laisvę teikti paslaugą ir įsisteigimo laisvę, siekiant užtikrinti, kad valstybėje narėje, kurioje bendrovė nėra įsisteigusi, vykdoma verslo veikla būtų laikina ir kad darbuotojams būtų taikomi tos šalies, kurioje yra jų įprasta darbo vieta arba kurioje jie vykdo didžiąją dalį savo profesinės veiklos, teisės aktai;
15. ragina Komisiją kelių transporto sektoriaus mobiliems darbuotojams bendrai taikyti Reglamento (EB) Nr. 593/2008 (Roma I) 8 straipsnio 2 dalį taip, kaip ji yra išaiškinta Europos Teisingumo Teismo sprendime dėl Koelzsch bylos (C-29/10 2011 m. kovo 15 d. Teismo sprendimas (Didžioji kolegija));
16. ragina tas valstybes nares, kurios taiko rinkliavos sistemą, pateikti surinktus rinkliavos duomenis stebėsenos institucijoms įvertinti, kad kabotažo operacijos būtų tikrinamos veiksmingiau;

17. ragina užtikrinti saugias automobilių stovėjimo aikšteles ir pagerinti jų kokybės ir higienos standartus;
18. ragina ES ir valstybes nares tarpvalstybiniu mastu bendradarbiauti vykdymo užtikrinimo informacijos klausimais, suteikti stebėsenos institucijoms geresnę prieigą prie valstybių narių nacionaliniuose elektroniniuose registruose bei Europos kelių transporto įmonių registre (ERRU) esančių duomenų, taip pat sudaryti pažeidimų, dėl kurių vežėjai kelių transportu praranda nepriekaištingą reputaciją, sąrašą, į jį įtraukiant bet kokių susijusių ES teisės aktų nesilaikymo atvejus; pabrėžia, kad atsakomybė už taisyklių pažeidimą turėtų tekti asmenims, teikiantiems nurodymus darbuotojams;
19. nepritaria kabotažo liberalizavimui, kol bus griežčiau įgyvendinama dabartinė teisinė sistema; ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl geresnių taisyklių, siekiant užtikrinti geresnį įgyvendinimą ir palengvinti stebėseną; ragina Komisiją persvarstyti Mišriojo vežimo direktyvą 92/106/EEB, kad būtų panaikinta nesąžininga praktika, ir ragina imtis kitų priemonių, kad būtų laikomasi socialinės srities teisės aktų, susijusių su mišriuoju vežimu;
20. ragina Komisiją koordinuoti ir stiprinti nacionalinių valdžios institucijų bendradarbiavimą kelių transporto teisės aktų klausimais, be kita ko, keičiantis informacija, ir dėl kitų veiksmų, kuriais siekiama remti teisės aktų įgyvendinimą ir užtikrinti operatoriams vienodas veiklos sąlygas; pažymi, kad už teisės aktų šiuo klausimu įgyvendinimą visų pirma atsakingos valstybės narės; primygtinai ragina valstybes nares glaudžiau bendradarbiauti organizacijomis „Euro Contrôle Route“ ir TISPOL siekiant užtikrinti geresnį ES kelių transporto teisės aktų vykdymą, užtikrinant vienodą ir tinkamą jų įgyvendinimą;
21. ragina Komisiją apsvarstyti galimybę įsteigti Europos kelių transporto agentūrą, kuri užtikrintų tinkamą ES teisės aktų įgyvendinimą ir visose valstybėse narėse skatintų standartizavimą ir bendradarbiavimą kelių transporto srityje;
22. ragina Komisiją kartu su Europolu ištirti transporto dokumentų ir vairuotojo pažymėjimų klastojimo mastą ES ir, atsižvelgiant į rezultatus, imtis veiksmų;
23. mano, kad prieš įsteigiant Europos kelių transporto agentūrą ar kitą organą, atsakingą už tarpvalstybines darbo inspekcijas, reikėtų atlikti išsamiai įvertinti dabartines taisykles ir galimų patobulinimų galimybes visapusiškai laikantis ES ir valstybių narių subsidiarumo ir kompetencijų pasiskirstymo šioje srityje principo;
24. pripažįsta, kad reikėtų gerinti valstybių narių bendradarbiavimą teisės aktų vykdymo srityje; todėl mano, kad organizacijoje „Euro Contrôle Route“ ir vykdant tokias iniciatyvas kaip projektas CLOSER vykdoma veikla yra tinkama priemonė siekiant pagerinti teisės aktų vykdymą;
25. pabrėžia, kad turėtų būti stiprinami Komisijos paskelbto Aviacijos dokumentų rinkinio socialiniai aspektai, nes įdarbinimo ir darbo sąlygos yra tiesiogiai susijusios su keleivių ir darbuotojų saugos ir saugumo užtikrinimu; be to, šiuo klausimu pabrėžia, jog Komisijai ir valstybėms narėms reikia stebėti ir užtikrinti, kad ES teritorijoje veiklos bazes turinčios oro transporto bendrovės tinkamai vykdytų nacionalinės darbo teisės aktus ir kolektyvines sutartis; atsižvelgdamas į tai primena, kad esama socialinių ir aplinkos standartų, paslaugų

kokybės ir saugos ryšio; pripažįsta, kad svarbu nustatyti civilinės aviacijos sektorių techninės priežiūros darbuotojų būtiniausių mokymus; prašo Komisijos pasiūlyti peržiūrėti Reglamentą (EB) Nr. 862/2004 ir išnagrinėti jo neįgyvendinimo priežastis;

26. ragina tobulinti Reglamentą (EB) Nr. 1008/2008 siekiant užtikrinti privalomą nacionalinių darbo teisės aktų taikymą ES teritorijoje veiklos bazes turinčioms oro transporto bendrovėms, pagerinti termino „pagrindinė buvimo vieta“, taikomo įgulos nariams, apibrėžtį ir, derinant socialinės apsaugos sistemas ir darbo teisę, Reglamente (ES) Nr. 83/2014 ir Reglamente (ES) Nr. 465/2012 suderinti sąvokos „pagrindinė buvimo vieta“ apibrėžtį;
27. mano, kad jūrų sektoriuje Komisija turėtų visapusiškai įgyvendinti socialinės srities teisės aktus, įskaitant 2006 m. konvenciją dėl darbo jūrų laivyboje; atkreipia dėmesį į Komisijos valstybės pagalbos nuostatas, skirtas Europos jūrų laivybos sektoriui paremti, kuriomis skatinama registruoti arba perregistruoti laivus valstybių narių registruose nustatant palankią mokesčių aplinką (tonažo mokesčių sistema); ragina Komisiją ir valstybes nares apsvarstyti priemones, skatinančias Europoje gyvenančių kvalifikuotų jūrininkų įdarbinimą ir išlaikymą darbo vietoje;
28. pabrėžia, kad nedarydama poveikio nacionalinės ir ES teisės, įskaitant socialinių partnerių kolektyvines sutartis, taikymui kompetentinga institucija privalo stebėti ir reikalauti, kad paskirtasis uosto ir geležinkelio paslaugų teikėjas personalo darbo sąlygas nustatytų laikydamasis privalomų Europos nacionalinių, regiono ar vietos socialinių standartų ir įgyvendintų Direktyvą 2001/23/EB dėl darbuotojų teisių apsaugos tais atvejais, kai perduodama įmonė arba verslas;
29. prašo Komisijos (Konkurencijos GD), kartu su nacionalinėmis konkurencijos institucijomis, tikrinti transporto bendrovių veiklą ir vertinti, kaip jos laikosi galiojančių konkurencijos teisės aktų;
30. ragina Komisiją parengti rekomendacijas dėl būtiniausių mokymo reikalavimų visiems su saugumo operacijomis susijusiems geležinkelių sektoriaus darbuotojams, ir užtikrinti viešųjų paslaugų įpareigojimų ekonominę pusiausvyrą;
31. atsižvelgdamas į tai, kad transporto technologijos sparčiai tobulėja, visų pirma todėl, kad atsiranda automatinių kelių transporto vairavimo sistemų, ragina Komisiją pirmiausia išnagrinėti šių technologijų būsimą reglamentavimą ir įvertinti didžiulį poveikį, kurį jos padarys užimtumui transporto sektoriuje.

GALUTINIO BALSAVIMO NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	7.4.2016
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 34 -: 6 0: 7
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Daniela Aiuto, Lucy Anderson, Marie-Christine Arnautu, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Deirdre Clune, Michael Cramer, Andor Deli, Karima Delli, Ismail Ertug, Jacqueline Foster, Tania González Peñas, Dieter-Lebrecht Koch, Merja Kyllönen, Miltiadis Kyrkos, Peter Lundgren, Marian-Jean Marinescu, Gesine Meissner, Cláudia Monteiro de Aguiar, Jens Nilsson, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Gabriele Preuß, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, David-Maria Sassoli, Jill Seymour, Claudia Tapardel, Keith Taylor, Pavel Telička, István Ujhelyi, Peter van Dalen, Wim van de Camp, Janusz Zemke, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Ivo Belet, Kateřina Konečná, Werner Kuhn, Massimo Paolucci, Marek Plura, Herbert Reul
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Edward Czesak, Sven Schulze, Marc Tarabella, Isabelle Thomas

18.2.2016

MOTERŲ TEISIŲ IR LYČIŲ LYGYBĖS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Užimtumo ir socialinių reikalų komitetui

dėl socialinio dempingo Europos Sąjungoje
(2015/2255(INI))

Nuomonės referentė: Evelyn Regner

PASIŪLYMAI

Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetas ragina atsakingą Užimtumo ir socialinių reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- A. kadangi vienodo užmokesčio už vienodos vertės darbą principas pripažįstamas SESV 157 straipsniu; kadangi, atsižvelgiant į socialinio dempingo egzistavimą, būtina užtikrinti vienodo užmokesčio už vienodą darbą ir vienodų darbo sąlygų toje pačioje darbo vietoje principą; kadangi turi būti garantuojama teisė į lygias galimybes, mokymosi ir karjeros galimybes; kadangi moterys patiria daugialypę diskriminaciją, todėl joms kyla dar didesnis skurdo ir socialinės atskirties pavojus;
- B. kadangi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, kurią yra pasirašiusios visos valstybės narės, nustatyta, kad visose srityse turi būti užtikrinta vyrų ir moterų lygybė; kadangi vienas svarbiausių ES uždavinių socialinio dempingo atžvilgiu – didinti moterų užimtumą, gerinti moterų padėtį darbo rinkoje ir įvairiais aspektais panaikinti lyčių nelygybę;
- C. kadangi įvairių formų socialinis dempingas turi didesnę poveikį socialinėje ir kultūrinėje aplinkoje, kurioje mažai žinoma apie darbuotojų teises ir kuriose moterys, norėdamos patekti į darbo rinką, patiria daugiau sunkumų; kadangi nepriimtinausia socialinio dempingo rūšis yra nedeklaruojamas darbas;
- D. kadangi vyrų ir moterų darbo užmokestis vis dar nevienodas ir, nepaisant galiojančių ES teisės aktų ir privalomos teisinės galios neturinčių rekomendacijų, pažanga šioje srityje yra itin maža; kadangi padėtį dar labiau apsunkina socialinis dempingas bei vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumas, dėl kurio atsiranda vyrų ir moterų pensijų skirtumas, sukiantis pagyvenusioms moterims didesnę skurdo pavojų;
- E. kadangi prekyba žmonėmis, ypač prekyba moterimis, kuri vykdoma ne tik iš trečiųjų šalių

į ES, bet ir tarp ES šalių, dažnai siejama su suklastotomis darbo sutartimis;

1. pažymi, kad moterys labiausiai paveiktos socialinio dempingo tam tikruose sektoriuose, ypač namų ūkio tvarkymo ir priežiūros sektoriuje (pirmiausiai priežiūros namuose), tačiau taip pat tradiciniuose „darbuotojų komandiravimo“ sektoriuose, pavyzdžiui, mėsos perdirbimo ar transporto sektoriuose; ragina Komisiją bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis įvertinti visus atvejus, kai moterys patiria socialinio ir darbo užmokesčio dempingo arba nedeklaruojamo darbo problemą, taip pat ir galiojančius susijusius ES teisės aktus;
2. rekomenduoja Komisijai ir valstybėms narėms stiprinti įmonių patikrinimus ir bausti už socialinio dempingo veiklą;
3. ragina valstybes nares nustatyti konkrečias priemones, skirtas suderintai didinti namų ūkio tvarkymo ir panašaus darbo, kuris šiuo metu dažnai atliekamas neteisėtai, profesionalumą ir kvalifikuotumą;
4. ragina valstybėms narėms ateityje tarpusavyje keičiantis informacija Europos platformoje, skirtoje bendradarbiavimui nedeklaruojamo darbo prevencijos ir atgrasymo nuo jo srityje gerinti, ypatingą dėmesį skirti sektoriams, kuriuose moterys su šia problema susiduria daugiausiai, siekiant pagerinti galimas kontrolės priemones;
5. atkreipia dėmesį į tai, kad darbo užmokestis, darbo sąlygos ir socialinio draudimo įmokos pareigų vykdymo laikotarpiu, komandiravimo ar laikino darbo metu kitoje valstybėje narėje turi būti bent tokios pačios kaip moterų darbuotojų tos valstybės narės, į kurią atitinkamos darbuotojos vyksta dirbti;
6. rekomenduoja sukurti informacijos centrų tinklą, kuriame būtų teikiama pagalba ir informacija apie moterų darbuotojų, komandiruojamų ar laikinai perkeliamų dirbti į kitą valstybę narę, teises ir darbdavių pareigas (jei įmanoma, darbuotojų migrantų gimtąja kalba), taip pat tokias pat paslaugas teikiančią interneto svetainę; ragina valstybes nares suteikti darbuotojams aktualią teisinę pagalbą su darbo teise susijusiais klausimais;
7. pabrėžia, kad turi būti numatyta, kad visi subrangovai, pvz., laikinojo įdarbinimo agentūros, kurios dažniausiai siunčia moteris į kitas valstybes nares namų ūkio darbams ir priežiūrai namuose, teisiškai atsako už nesumokėtą darbo užmokestį, socialinio draudimo įmokas, draudimą nuo nelaimingų atsitikimų ir traumų bei ligų; pabrėžia, kad subrangovai taip pat turi suteikti pagalbą darbuotojams nederamo klientų elgesio ir piktnaudžiavimo bei repatriacijos atvejais;
8. ragina Komisiją užtikrinti, kad valstybės narės stiprintų veiksmingas kontrolės priemones ir sankcijas darbdaviams tuose sektoriuose, kuriuose moterys yra socialinio dempingo ir nedeklaruojamo darbo aukos, taip pat teiktų tinkamą informaciją apie darbdavius, kurie nesilaiko ES ir nacionalinės teisės aktų;
9. ragina Komisiją imtis konkrečių pagalbos socialinio dempingo paveiktoms moterims priemonių – rengiant visą bendrąją politiką ir priemones daugiausiai dėmesio skirti tam, kad būtų pasiekta lygybė, atsižvelgiant į dabartinę darbo rinkos segregaciją ir nelygybę darbo sutarčių srityje, kurias rodo esami dideli moterų ir vyrų darbo užmokesčio skirtumai;

10. ragina padidinti socialinių partnerių, ypač profesinių sąjungų, vaidmenį atsižvelgiant į jų svarbą teikiant informaciją ir pranešant apie darbo praktiką, kuri daro žalą ir prieštarauja įmonių socialinės atsakomybei ir deramo darbo koncepcijai, vykdant šios praktikos prevenciją ir kovojant su ja.

GALUTINIO BALSAVIMO NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	18.2.2016
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 28 -: 1 0: 2
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Daniela Aiuto, Maria Arena, Catherine Bearder, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Mary Honeyball, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Mlinar, Angelika Niebler, Maria Noichl, Marijana Petir, João Pimenta Lopes, Terry Reintke, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Biljana Borzan, Rosa Estaràs Ferragut, Arne Gericke, Kostadinka Kuneva, Constance Le Grip, Dubravka Šuica, Marc Tarabella
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Mike Hookem

GALUTINIO BALSAVIMO ATSAKINGAME KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	13.7.2016
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 37 -: 7 0: 8
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Laura Agea, Guillaume Balas, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Czesław Hoc, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Jan Keller, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Kostadinka Kuneva, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Javi López, Thomas Mann, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Daniela Aiuto, Georges Bach, Amjad Bashir, Karima Delli, Tania González Peñas, Dieter-Lebrecht Koch, Paloma López Bermejo, Csaba Sógor, Neoklis Sylikiotis
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Jens Nilsson

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE

37	+
EFDD	Laura Agea, Daniela Aiuto, Tiziana Beghin
GUE/NGL	Tania González Peñas, Kostadinka Kuneva, Patrick Le Hyaric, Paloma López Bermejo, Neoklis Sylikiotis
PPE	Georges Bach, David Casa, Danuta Jazłowiecka, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jérôme Lavrilleux, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Sofia Ribeiro, Claude Rolin, Anne Sander, Csaba Sógor, Romana Tomc
S&D	Guillaume Balas, Brando Benifei, Vilija Blinkeviciute, Ole Christensen, Elena Gentile, Agnes Jongerius, Jan Keller, Javi López, Jens Nilsson, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Marita Ulvskog
VERTS/ALE	Karima Delli, Jean Lambert, Terry Reintke

7	-
ECR	Amjad Bashir, Arne Gericke, Czesław Hoc, Anthea McIntyre, Ulrike Trebesius
ENF	Mara Bizzotto
NI	Lampros Fountoulis

8	0
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Martina Dlabajová, Marian Harkin, Yana Toom, Renate Weber
PPE	Dieter-Lebrecht Koch, Thomas Mann, Sven Schulze

Simbolių paaiškinimai:

+ : balsavo „už“

- : prieš

0 : susilaikė